

[Holm Tved.]

det løn- og pensionsmæssige område, og socialdemokratiet vil medvirke til lovforslagets gennemførelse. Men når jeg siger, at dette lovforslag stort set også tager sigte på at skabe ligestilling, er det, fordi der stadig er nogle, der ligesom hænger uden for den ramme, som nu de fleste andre skal indføjes i, og jeg tænker her på dem, der er antaget efter lønningsreglementet af 1943. Når vi nu alligevel skal til at ændre på privatbanetjenestemændenes løn- og pensionsforhold, og dette sker jo i konsekvens af de ændringer, der er sket i tjenestemandsløvgivningen, kunne man så ikke lige så godt imødekomme privatbanernes personaleorganisationers ønske om fuldt ud at følge statens regler på dette område? Jeg går ud fra, at det ikke er ønsket om at stille en del af privatbanernes personel ringere end DSBs personel, men andre motiver, der ligger til grund for den forskelsbehandling, som dette kommer ud for. Denne forskelsbehandling vil jo blive en kilde til irritation og kan meget vel skabe en vis utilfredshed på arbejdspladsen, en utilfredshed, som vi gerne skulle undgå.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvor mange det kan dreje sig om, som er ansat efter lønningsreglementet af 1943, og hvilke økonomiske konsekvenser det kan få, hvis man tager dem med, sådan at alle kommer ind under den samme ordning.

I øvrigt synes jeg, at der er grund til, idet jeg ser bort fra dette lille spørgsmål, at takke for de klare og fyldige bemærkninger, der følger med dette lovforslag.

Lovforslaget er i øvrigt et resultat af et intensivt arbejde i forhandlingsudvalget, hvor alle interesserede parter har været repræsenteret. Jeg ved meget vel, at man i dette forhandlingsudvalg har opnået enighed om og tilslutning til lovforslaget, som det foreligger, men jeg ved også, at der stadig væk er et levende ønske om at få alle med, sådan at man opnår en fællesordning for alle ansatte ved privatbanerne.

Jeg håber, ministeren vil svare på spørgsmålet og er villig til at foreslå en ændring på dette område, og jeg afventer ministerens svar. Hvis ministeren ikke vil eller kan give tilsagn herom, vil jeg bede om, at lovforslaget kommer i udvalg, sådan at vi dér kan se på dette lille problem.

Juul-Madsen: Dette lille lovforslag er en konsekvens af de nye regler for statens tjenestemænd, der blev gennemført i 1969. Jeg finder det helt nødvendigt, at ministeren for offentlige arbejder får den bemyndigelse, han har bedt om, således at han kan træffe de fornødne aftaler med de kommuner, der sammen med staten står som garant for de pensionsydelse, der tilkommer de tjenestemænd, som er ansat ved de 14 tilbageværende privatbaner. Der skal fortsat gælde den hovedregel, at garantien kun vil blive virksom, såfremt den pågældende banes drifts- eller likvidationsprovenu ikke fuldt ud kan dække forpligtelserne, så der er i og for sig ikke så forfærdelig meget nyt i lovforslaget.

Det giver naturligvis problemer, når en privatbane nedlægges, og det forekommer også rimeligt, at ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen vil give personalet ret til opsat pension, og at de særlige regler om udtrædelsesgodtgørelse skal kunne finde anvendelse for den enkelte tjenestemandstjenestetid indtil 1. juli 1969.

Vi er opmærksom på, at man fra personaleorganisationernes side har ønsket en udvidet pensionsret, men jeg finder det rimeligt, at man ikke på det givne grundlag har kunnet imødekomme dette ønske.

Så vidt jeg kan vurdere det, vil loven give tjenestemændene ved privatbanerne fuldt ud rimelige vilkår og betyde en forbedring i forhold til de vilkår, der hidtil har været gældende for privatbanernes personale. Jeg mener altså, at det lovforslag, den højtæredede minister her er kommet med, er rimeligt og relevant, og jeg kan give det min bedste anbefaling.

Jens Chr. Christensen: Også vi fra venstres side kan anbefale lovforslaget. Det er jo en ajourføring, der medfører, at privatbanernes tjenestemænd bliver sidestillet med tjenestemænd inden for staten. Det er ganske naturligt, at det finder sted, ligesom noget tilsvarende er sket tidligere. Jeg synes også — i modsætning til den socialdemokratiske ordfører — at det er rigtigt, at de, der er overenskomstansatte efter 1943, ikke kommer med ind under pensionsordningen. Det må dog være sådan, at det, man er gået ind for og vidste, man gik ind for, holder